

# ΓΕΝΙΚΗ

# ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΠΟΡΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 14 ΜΑΙΟΥ 1827.

## ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πρόεδρος τῆς ἐθν. Γ' τῶν Ἑλλήνων  
Συνελεύσεως

Πρὸς πάντας τοὺς πιστεύοντας εἰς Χριστόν.  
Ὡς πλάσματα τοῦ Θεοῦ, ὡς ἄνθρωποι ἔχοντες τ' αὐ-  
τὰ δικαιώματα, ὅσα ὁ Θεὸς ἐχάρισεν εἰς τὸν ἄνθρωπον,  
πολεμοῦμεν πρὸς τοὺς ἀρπακτῆρας διὰ τὴν γῆν μας, διὰ  
τὴν πατρικὴν κληρονομίαν μας, διὰ τὴν φιλότιμον πα-  
τρίδα μας. Πολεμοῦμεν πρὸς τοὺς φονεῖς, πρὸς τοὺς  
θημίους, διὰ τὴν φυσικὴν μας ὑπαρξιν, διὰ τὰ τι-  
μιώτατα, τ' ἀκριβὰ τῶν καρδιῶν μας ἀντικείμενα,  
γονεῖς, γυναῖκες, παρθέτους, φίλτατα τέκνα πολε-  
μοῦμεν πρὸς τοὺς ληστές Ὀθωμανοὺς διὰ τὰς ἰδιοκτη-  
σίας μας, διὰ τοὺς καρποὺς τῶν κόπων καὶ τῶν ἰδρώ-  
των μας. Ὡς χριστιανοὶ οὔτε ἦτον οὔτε εἶναι δυνα-  
τὸν νὰ πειθαρχήσωμεν δεσποζόμενοι ἀπὸ τοὺς Τρη-  
σκομανεῖς μωαμεθανούς, οἱ ὅποιοι κατέσχιζον καὶ κατε-  
πάτουσαν τὰς ἀγίας εἰκόνας, κατηδάφιζον τοὺς ἱεροὺς  
καὶ, κατεφρόνουν τὸ ἱερατεῖον, ἐβλασφήμουν ὑβρί-  
ζοντες τὸ θεῖον ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, τοῦ τιμίου σταυ-  
ροῦ, καὶ μᾶς ἐβίαζον ἥτοι νὰ γένωμεν δούματα τῆς  
μαχαίρας των, ἀποθνήσκοντες χριστιανοὶ, ἢ νὰ ζήσω-  
μεν Τούρκοι ἀρνηταί τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὁπαδοὶ τοῦ Μωά-  
μεθ. Πολεμοῦμεν πρὸς τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Κυρίου μας,  
καὶ δὲν θέλομεν πώποτε συγκοινωνίαν μετ' αὐτῶν. Ὡς  
Ἕλληνες, ἀποτελοῦντες ἔθνος εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἔ-  
ως, τοῦ ὁποῦν οἱ πατέρες ἐτίμησαν τὸ ἀνθρώπειον  
εἶδος, οὔτε ἦτον, οὔτε εἶναι δυνατόν νὰ λησμονήσω-  
μεν τ' ὄνομά μας, τοὺς μεγάλους ἀνδρας, ἐκ τῶν ὁ-  
ποίων καταγόμεθα, τὸ εἶναι μας. Τ' ἀριστουργήματα  
τῆς μεγαλοφυΐας των, τὰ μεγαλουργήματά των, τὰ ἐ-  
κείνη τῆς Ἑλλάδος, οἱ τάφοι τῶν προπατόρων μας,  
οἱ ὅσοι ὑπερβύμιζον πάντοτε τὴν εὐγένειαν αὐτῶν, καὶ τὴν  
ἀρετὴν ἡμῶν κατὰστασιν! Οἱ ἀπόγονοι τοῦ Λεωνίδου,  
καταπονηθέντες, καὶ ὑποδεδωλωμένοι διὰ τῆς εἰας,  
καὶ διὰ τῆς ῥομφαίας, μὴ ἀπαιτηθέντες οὐδέποτε ἀπὸ  
τοῦ Τούρκου τὰ πιστά, μὴ γνωρίζαντες τὸν βασιλέα  
μας, μὴ ὀρκισθέντες τὸν ὅρκον τῆς πρὸς αὐτὸν πίστεως,  
μὴ συγκαταταχθέντες μετ' οὓς ὑπηκόους του καθὼς χρι-  
στιανοὶ, καὶ μὴ ἔχοντες διὰ τοῦτο οὔτε φυσικὰ οὔτε  
πολιτικὰ δικαιώματα, νομιζόμενοι ἀνδράποδα, καὶ ἐ-

λόγων ζώων ἀγέλαι, ζῶντες χάριν ἐλέους τοῦ ὕψους  
του, ἢ χάριν τοῦ ἐτησίου κεφαλικοῦ, τοῦ ἀποδεδο-  
μένου πρὸς ἀπολύτρωσιν τῶν ὑπὸ τὸν πέλεκυν κεφα-  
λῶν μας, καὶ μ' ὅλον τοῦτο οὐδεμίαν ἔχοντες ὑπὲρ  
τῆς ζωῆς μας ἐγγύησιν, ἀλλ' ἀπειλούμενοι καθ' ὥραν  
σφαγὴν καὶ θάνατον ἄτιμον, ποτίζοντες ἀεθλῶς τὴν  
γῆν μετὰ τὰ δάκρυά μας, καὶ μετ' ἀθῶα αἵματά μας  
διὰ τὰς φαντασίας ὡς καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐσχάτου τῶν  
Τούρκων, καταδικασμένοι νὰ ζῶμεν εἰς τὸ χάος τῆς  
ἀδικίας, εἰς τὸ σκότος τῆς ἀμαθείας, καὶ τῆς πο-  
νηρίας, κυλιόμενοι εἰς τὸν βόρβωρον τῶν ἐλαττωμάτων  
πολεμοῦμεν πρὸς τὸν ἄρπαγα, τὸν κατακτητὴν, τὸν  
ἀνόμον, τὸν αἰμαδέον δεσπότην, καὶ πολεμοῦμεν ἀ-  
μυνόμενοι ἀπ' ὅτου προσεβλήθημεν ἀπὸ αὐτὸν, ὁρμήσαν-  
τα νὰ μᾶς κατακόψῃ ὅλους εἰς ὅλα τὰ μέρη, διὰ  
νὰ ἐξουτώσῃ τὸ ἔθνος μας, νὰ καθαρώσῃ τὰς περι-  
ουσίας μας, νὰ σύρῃ εἰς τὰς αἰσχερώδεις, καὶ νὰ  
πωλήσῃ ὡς σώματα εἰς τὴν ἀγορὰν τὰ τιμιώτατα  
τ' ἀγαπητὰ κοράσια καὶ παιδιὰ μας, ὅτε ἐδιδάσθημεν  
καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τὸν νόμον τῆς φύσεως νὰ ὑπερασπι-  
σθῶμεν ἐνόπλιως τὴν ὑπαρξίν μας, καὶ ἀντεπαρτα-  
ξάμεν τὴν βίαν κατὰ τῆς βίας, ὀρκισθέντες ἐνώπιον  
τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, νὰ ζήσωμεν ἢ νὰ ἀποδα-  
νωμεν ἐλεύθεροι.

Τὸν αὐτὸν ὅρκον ὀμνύοντες καὶ σήμερον συνηγμένοι  
εἰς τρίτην ἐθνικὴν συνέλευσιν, ἐπικαλούμεθα τὴν θεῖ-  
αν ἀντίληψιν, καὶ τῶν χριστιανῶν βασιλέων τὴν εὐ-  
σπλαγχνίαν καὶ βοήθειαν τὸ δὲ ἀνεωγμένον εἰς τὴν  
Ἑλλάδα θέατρον τοῦ πολέμου δὲν θέλει κλείσει, παρὰ  
τὴν ἀποθνήσκον ὅλοι ὁ πόλεμός μας δὲν εἶν ἐπιθε-  
τικὸς, εἶναι ἀμυντικὸς εἶναι πόλεμος τῆς δικαιοσύνης  
κατὰ τῆς ἀδικίας, τῆς χριστιανικῆς Τρησκείας κατὰ  
τοῦ Κοραίου, τοῦ λογικοῦ ὄντος κατὰ τοῦ ἀλόγου, καὶ  
Τηριώδους τυράννου δὲν πηγάζει ἀπὸ ἀποστασίαν γε-  
νομένην ἐναντίον νομίμου βασιλέως, ἀλλ' ἀπὸ δικαίαν  
ἐπανάστασιν γεννημένην ὑπὲρ τῶν ἀπαρραγμάτων δικαί-  
ων τοῦ ἀνθρώπου ἐναντίον τοῦ βαρδάρου τυράννου δὲν  
ἀποδίδει εἰς τὸ νὰ κατακτήσωμεν ξέναν γῆν, ἀλλὰ τὸ  
νὰ ἀνακτήσωμεν τὴν ἰδικήν μας, νὰ καταταχθῶμεν  
μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, νὰ ζήσωμεν αὐτάνομοι, νὰ ἐγεί-  
ρωμεν τὸν ἑαυτοῦ τῆς δικαιοσύνης εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ

ωνίαν μας, νὰ παρεισάξωμεν τὰ φῶτα, τὰς τέχνας, τὰς ἐπιστήμας, καὶ ὅλα τὰ ἐκ τοῦ πολιτισμοῦ ἀγαθὰ, νὰ λατρεύωμεν ἀκωλύτως τὸν Θεόν, ν' ἀγαπῶμεν ἐλευθέρως τοὺς ἀδελφούς μας χριστιανούς τῆς Εὐρώπης, νὰ συγκοινωνῶμεν, νὰ συναλλάσσωμεν, νὰ συγκαταίωμεν μετ' αὐτῶν ἀφόβως, καὶ νὰ τοὺς δείχνωμεν ἀδελφῶς φιλοφροσύνης, καὶ φιλοξενίας αἰσθήματα.

Τοιοῦτον ἱερὸν πόλεμον πολεμοῦντες ἐπτα ἤδη χρόνους, ἡλπίσαμεν πάντοτε συνδρομὴν ἀπὸ ὅλους τοὺς χριστιανούς, ἀπὸ ὅλους τοὺς δυνατοὺς τοῦ πεφωτισμένου κόσμου, ὡς ὅμοιοι τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὡς ἀδελφοὶ τῶν χριστιανῶν· τὰ δὲ ἔθνη εἶναι δίκαια· συμμάσχουν μὲ τοὺς πάσχοντας, ἀγανακτοῦσιν ὀργιζόμενα κατὰ τῶν ἀδικούντων, ἀγαποῦν ὑπερασπιζόμενα τοὺς ἀδικουμένους· τάχα δὲ μᾶς ἐγκαταλείψουν, τέλος πάντων θὰ ἐπιτρέψουν εἰς τοὺς Τούρκους νὰ μᾶς ἐξολοθρεύσουν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς; ἔθνη χριστιανικά, τάχα δὲ παύσουν τοῦ νὰ πράττουν δι' ἡμᾶς ὅ,τι ἤθελεν ἐπιθυμοῦν, ἐὰν εἶχαν ἀνάγκην, νὰ πράξωμεν καὶ ἡμεῖς δι' αὐτὰ; Βασιλεῖς καὶ μεγιστάνες χριστιανοὶ, διωρισμένοι νὰ ὑπερασπίζωνται τοὺς ἀδικουμένους, καὶ δυνάμενοι νὰ ποιεῖν δικαιοσύνην, τάχα δὲ μᾶς παραιτήσουν εἰς τὴν μάχαιραν τῶν φονέων μας, καθὼς ζητοῦνται τ' ἀναπαλλοτρίωτα δίκαιά μας; Ἐλπίζομεν πάντοτε ὅτι θέλει μᾶς συνδράμουν μάλιστα, καὶ βασιλεῖς, καὶ λαοὶ, κατασφαζομένους, ἀσπαίροντας καὶ φωνάζοντας, «**Ἡ ἐλευθερία ἢ ὁ θάνατος.**»

Εἰς τὸν 18<sup>ον</sup> αἰῶνα τῶν φώτων, ὅτε βασιλεύει ἡ φιλοσοφία, καὶ ὀρίζεται τὴν συνειδήσιν πηγὴν τῆς καθολικῆς ἠθικῆς, ὅτε ἡ ἠθικὴ προσαρμόζεται εἰς τὴν πολιτικὴν διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τῶν ἐθνῶν, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτον, καθ' ὃν καταργεῖται ἡ σωματεμπορία, καὶ τιμᾶται ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου, καθ' ὃν ὁ πολιτισμὸς λογίζεται τὴν δουλείαν ἀνατρεπτικὴν τῆς πολιτικῆς κοινωνίας, ἐὰν ζητῶμεν ἀδίκᾳ, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ μᾶς βοηθήσουν οἱ ἀδελφοὶ μας Εὐρωπαῖοι, διὰ τὸ ἀποφύγωμεν τὸν θάνατον· ἂν ὅμως ζητῶμεν δίκαια, εἶναι ἀδικον νὰ οὐδετεγήσουν εἰς τὴν ἐλευθερίαν μας· τὸ δὲ μέγα τοῦτο ἀδικον θέλει διακηρύττεσθαι εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας· ἀλλὰ δὲν ζητοῦμεν ἀδίκᾳ· ζητοῦμεν νὰ μὴ συζῶμεν πλέον μὲ Τούρκους εἰς τὸ αὐτὸ ἔδαφος, νὰ μὴ δεσποζώμεθα ἀπὸ αὐτοὺς, καὶ νὰ ζῶμεν ὑπὸ νόμους δικαίους ὡς ἔθνος ἐλεύθερον καὶ αὐτόνομον· τοῦτο εἶναι δίκαιον βέβαιον· καὶ δίκαιον τόσῳ μᾶλλον ἀπαράγραπτον, ἀναπαλλοτρίωτον, καὶ ἱερὸν, ὅσον φρικώδης εἶναι ἡ τυραννία τοῦ δημίου σουλτάνου, καὶ ὅσον νόμιμος εἶναι ἡ ἐπανάστασις τοῦ Ἑλλήνος κατὰ τοῦ κτηνώδους Τούρκου· εἰμεθα δὲ ὀλιγάριθμοι, πτωχοὶ, ἀκαταπολεμούμεθα καὶ ἀπὸ τὰ κακὰ, ὅσα ἐγέννησεν ὁ δεσποτισμὸς εἰς τὴν πατρίδα μας. Ἀράγε θὰ πικησώμεν παλαιότες τοιαύτην ἀνισὸν πάλιν μὲ τὸν σουλτάνον; ἐὰν μᾶς ἐγκαταλίπη καὶ ὁ Θεός, δ' ἀποθάνωμεν μάρτυρες τῆς ἐλευθερίας ὡς ἀδελφοὶ τοῦ Λεωνίδου, τοῦλάχιστον ἐνδοξον ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος, καὶ ἐκ ἀνάξιον τῆς ἱστορίας θάνατον, οἷός· ὁ ὑπὸ τὸν

ζυγὸν πολιτικὸς θάνατος τοῦ Ἑλλήνος, ὅστις τέσσαρας ἤδη αἰῶνας ἀπὸ τὰ σπάργανα κατέβαινε εἰς τὸν τάφον, καὶ δὲν ἐφαίνετο παντάπασιν εἰς τὸ Δεατρον τοῦ κόσμου. Τὰ αἵματα τῶν Ἑλλήνων ποταμῶν ἐκχυθέντα καὶ ἐκχυνόμενα εἰς τὴν Κρήτην, εἰς τὴν Πελοπόννησον, εἰς τὴν στερεὰν Ἑλλάδα, εἰς τὴν Χίον, εἰς τὰ Ψάρᾶ, εἰς τὸ Μεσολόγγιον, εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐγγυῶνται διὰ τὸν θάνατόν μας. Ἀλλὰ κάλλιον ν' ἀποθάνωμεν ἔντιμον θάνατον, παρὰ νὰ ζήσωμεν ἄτιμον ζωὴν ὑπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς ἐφεξῆς· κάλλιον νὰ μὴν ὑπάρχη Ἑλλην εἰς τὸν κόσμον, παρὰ ν' ἀτιμάζη τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ καὶ ὁμοίωσιν, ὑπάρχων ἀνδράποδον τοῦ ἀναισθήτου Τούρκου, ἐν ᾧ ἐπλάσθη ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐλεύθερος, παρὰ νὰ ὑπάρχη δούλος, ἀναγκασμένος νὰ πράττῃ καθῶραν ἐγκλήματα, καὶ νὰ παραβαίνει τὰ πρὸς τὸν Θεόν, τὰ πρὸς τὴν πατρίδα, καὶ τὰ πρὸς τὸν ἑαυτὸν του καθήκοντα, διὰ νὰ εὐαρεστήσῃ εἰς τὸν ἐχθρὸν τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου Ὀθωμανὸν, ἢ διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ὀργὴν τοῦτου καὶ τὸν θάνατον. Θέλοντες λοιπὸν νὰ ζήσωμεν ἢ ν' ἀποθάνωμεν ἐλεύθεροι, ἀναθέμενοι δὲ τὰς ἐλπίδας μας εἰς τὸν ἔφορον τοῦ δικαίου Θεοῦ, καὶ θαρρόντες εἰς τὰς φιλοδικαίους καρδίας τῶν δυνατῶν τῆς Εὐρώπης, θαρρόντες δὲ καὶ εἰς τὰς φιλελληνικὰς ἐταιρίας, διακηρύττομεν αὐθις τὴν ἀνεξαρτησίαν μας ἐνώπιον τοῦ ὑπερτάτου ὄντος, καὶ ἐνώπιον ὅλης τῆς οἰκουμένης, διαμαρτυρούμενοι εἰς τὸ ἀδέκαστον τῆς ἱστορίας κριτήριον ἐναντίον τῆς πολιτικῆς ἐκείνης, ἥτις ἀντιβαίνει εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἠθικῆς.

Τῇ 5 Μαΐου 1827. Ἐν Τροιζήνι.

Ὁ Πρόεδρος

Γεώργιος Σισίνης.

(Γ. Σ.) Ὁ Γραμματεὺς

Ν. Σπηλιᾶδης.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Γ' τῶν Ἑλλήνων  
Συνελεύσεως

Πρὸς ἅπαντας τοὺς κατοικοῦντας καὶ παροικοῦντας  
εἰς τὴν ἀλλοτρίαν γῆν Ἑλλήνας.

Ἡ πατρίς σας, ἡ φιλότατη πατρίς σας ἀγωνίζεται τὸν ἔβδομον ἤδη χρόνον διὰ τὴν αὐτονομίαν της· καὶ οἱ ἀδελφοὶ σας, ὑπερασπιζόμενοι τὰ καταπεσπατημένα παρὰ τῶν βαρβάρων ἱερὰ δίκαιά της, χύνουσι πᾶσι μὲν αἱμάτων καὶ δακρύων, καταστρέφονται, κατακαίονται, λεηλατοῦνται, κατερημοῦνται, ἐξολοθρεύονται, ἀπεχωρίζονται σκληρῶς καὶ ἀπ' ἀνθρώπων ἀπὸ τὰ τιμιώτατα, ἀπὸ τ' ἀκριβὰ τῶν καρδιῶν των ἀντικείμενα, τὰ ὅποια αἰχμαλωτίζονται, ἀπαγόνται εἰς πικροτάτην δουλείαν, σύρονται εἰς αἰσχροδουλείας, κατασφάζονται ὡς πρόβατα καὶ πωλοῦνται ὡς σώματα εἰς τὰς ἀγορὰς τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς, ἢ ρίπτονται ἀπὸ ὑψηλοῦς ἑράχους εἰς τοὺς καταμους καὶ εἰς τὴν θάλασσαν, διὰ ν' ἀποφύγουν τὰς ἀτιμίας καὶ τὸν ἀνδραποδισμόν· οἱ ἀδελφοὶ σας περιπαλῶνται ἀοικαί, γυμνοὶ, πᾶμπτωχοι, ἄποροι, ἐδεσιν, καὶ αὐτοὶ τῶν

τῶν ὧν οὐκ ἄνευ ὑστερούμενοι, ἀποθνήσκουσιν οἰκτρῶς ἀπὸ τῆς πείνης, καὶ μὴ ὅλα ταῦτα ἐγκαρτεροῦσιν εἰς τὴν ἀποφασίν των, ἢ νὰ ἀνακτήσῃ τὴν πατρίδα, ἢ νὰ ἐξολοθρευθῇ ὅλοι μέχρις ἐνός. Ἐλαβον δὲ πάλιν τὸ λαμπρὸν τῶν ὄνομα, εἰς τὸ ὅποιον ἐκαυχῶντο δικαίως αἱ ὁλόγονοί σας, γνωρίζονται καὶ ἀποκαλοῦνται Ἑλλη-  
 λην, ἥνοιξαν σταδίου ἀρετῶν ἐπαξίῳ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Σπαρτιατῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀνακαινίζουσιν τὰ τρώπαια τῶν Θερμοπυλῶν, τοῦ Μαραθῶνος, τῆς Σαλαμίνος, καὶ τῆς Μυκάλης, ἀναλαμβάνουσιν τὴν σει-  
 ράν των Ἑλληνικῶν χρονικῶν, καταχωροῦσιν ἀξιόθαυ-  
 μάτως σελίδας εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου, ἔχουσιν ἰδίαν θέλησιν, ἰδίους νόμους, ἰδίαν κυδέσθησιν, προωροῦν θαυμασίως εἰς τὸν πολιτισμὸν, ἀποκα-  
 θισκὲν ἀξιοσέβαστον τὸνομα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἀποτελοῦσι πατρίδα, καὶ πατρίδα πρόξενον ἀνεκτιμή-  
 των ἀγαθῶν, καὶ, συνηγμένοι εἰς Ἰ' Ἐθνικὴν Συνέ-  
 λευσιν, σᾶς προσκαλοῦσιν εἰς τὰ ἴδια ἀπαξάπαντας, διὰ ν' ἀπολαύσετε τὴν εὐδαιμονίαν, ζῶντες εἰς τὸ γλυ-  
 κύτερον κλίμα, ὑπὸ τὸν ὠραιότερον οὐρανὸν, καὶ ἀνα-  
 πνέοντες τὸν καθαρώτερον ἀέρα τοῦ ἡμισφαιρίου τούτου. Σᾶς προσκαλοῦσιν εἰς τὴν ἐστίαν τῶν Θεῶν, τῶν Μουσῶν, τῶν ἡρώων, εἰς τὸ ἔδαφος τῶν χαρίτων, τὸ ὅποιον ἡ παντεχνήμων φύσις ἐστόλισε μ' ὅλας τὰς καλλοῦν, μ' ὅλα τῆς τ' ἀριστουργήματα σᾶς προσ-  
 καλοῦσι εἰς τὴν ὡραιότατην Ἑλλάδα, διὰ νὰ ὀρκι-  
 σθῇτε εἰς τὰ ἑρείπια τῆς παλαιᾶς τοῦ ἔθνους λαμ-  
 πρότητος, καὶ εἰς τοὺς τάφους τῶν πατέρων σας, νὰ ζήσετε καὶ ν' ἀποθάνετε ἐλεύθεροι καὶ αὐτόνομοι, ἀπα-  
 λαύοντες τῶν δικαίων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πολίτου. Ἀλλ' ἐν ᾧ διὰ τῆς θείας ἀντιλήψεως, καὶ διὰ τῆς φιλάνθρωπίας τῶν δυνατῶν τῆς Εὐρώπης ἀνακτᾶσθε τὴν πατρίδα σας, καὶ προσκαλεῖσθε εἰς αὐτὴν, ἀγω-  
 νιζομένων τῶν ἀδελφῶν σας, πρὸς τούτους μὲν χύνον-  
 τας τὸ αἷμα των, ὀφείλετε εὐγνωμασύνην, ὡς πρὸς ἐκείνην δὲ, χορηγοῦσαν τὰ δίκαιά σας, ὑπόκεισθε εἰς χρέη καὶ καθήκοντα. Ὅθεν διὰ ν' ἀποφύγετε τὴν ἐ-  
 πωνείδιστον ἀχαριστίαν, καὶ διὰ νὰ μὴ κατηγορη-  
 θῇτε ἀφιλοπατρίας, ἀνάγκη νὰ συντελέσετε εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκεσθε, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὑστερήματος συνεισφέροντες ἕκαστος ἀνάγκη νὰ μι-  
 μηθῇτε τὸ παράδειγμα τῶν φιλελλήνων, οἵτινες ἀπὸ μόνης τῆς φιλάνθρωπίας, ἀπὸ μόνα τὰ εὐγενῆ αἰ-  
 σθήματα τῶν καρδιῶν των κινούμενοι, ἐκτρέφουσιν ἡ-  
 δὴ χρόνον ὁλόκληρον τὸν πεινῶντα Ἕλληνα, καὶ ἐξο-  
 πλίζουσιν τὸν ἀνδρείον αὐτοῦ ἐραχίονα, βοηθοῦντες τὸν νὰ συντρίψῃ τέλει τὰς ἀλύσεις του ἀνάγκη νὰ προ-  
 θυμηθῇτε καὶ σεῖς, ὡς ἀδελφοὶ, ὡς μέλη τοῦ ἔθνους, ὡς γνήσια τέκνα τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸ νὰ βοηθήσετε τοὺς δυστυχεῖς ἀδελφούς σας ἀποστέλλοντες εἰς αὐτοὺς τροφὰς καὶ πολεμεφόδια, διὰ νὰ τοὺς ἀποκαταστή-  
 σετε ἱκανοὺς νὰ ὑποστηρίξουν τὰ στρατόπεδά των, καὶ νὰ ἐξολοθρεύσουν τοὺς ἐχθροὺς, ὅσοι μολύνουν εἰς τὴν κλαδικὴν γῆν τῶν ἐνδοξῶν προπατέρων σας. Ὅτε θέλει ἀσφαλίσετε τ' ἀπαράγραπτα δίκαιά σας,

θέλει ἀποφύγετε τὴν ὅποιαν δοκιμάσετε λύπην πα-  
 रेπιδημοῦντες εἰς τὴν ἀλλοτρίαν, καὶ θέλει καυχῇ-  
 θῇτε ὅτι δὲν παρημελήσατε τὸ χρέος σας, ἀλλ' ἀ-  
 πεδείχθητε μάλιστα πιστοὶ τῆς πατρίδος Ἑλληνες,  
 καὶ χρηστοὶ πολῖται.

Τῇ 5 Μαΐου 1827. Ἐν Τροιζήνι.

Ὁ Πρόεδρος

Γεώργιος Σισίνης.

(Τ. Σ.)

Ὁ Γραμματεὺς

Ν. Σπηλιᾶδης.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Γ' τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως  
 Πρὸς ἅπαντας τοὺς φιλέλληνας καὶ Ἕλληνας  
 διακηρύττει.

Ὅσοι ἐκκαίόμενοι ἀπὸ τὸν ἱερὸν ζήλον τοῦ νὰ βοη-  
 θήσετε τὸ ὑπὲρ τοῦ δικαίου ἀγωνιζόμενον Ἑλληνικὸν ἔ-  
 θνος ἐστείλατε ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀγῶνος ἄχρι σήμε-  
 ρον βοηθήματα εἴτε εἰς χρήματα, εἴτε εἰς τροφὰς, εἴ-  
 τε εἰς πολεμεφόδια, εἴτε εἰς ὅπλα, προσκαλεῖσθε νὰ  
 τὰ δημοσιεύσετε διὰ τῆς ἐφημερίδος, ἢ καὶ ἄλλως πως,  
 φανεροῦντες πότε, πρὸς ποίους καὶ διὰ ποίων τὰ ἐστεί-  
 λατε, διὰ νὰ γνωρίσῃ τὸ ἔθνος τοὺς εὐεργέτας του, καὶ  
 νὰ ἐγχαράξῃ τὰ ὀνόματά των εἰς τὴν καρδίαν του, καὶ  
 νὰ φροντίσῃ, διὰ νὰ τοὺς ἀποδείξῃ τέλος πάντων τὴν  
 εὐγνωμοσύνην του.

Ἐν Τροιζήνι 4 Μαΐου 1827.

Ὁ Πρόεδρος

Γεώργιος Σισίνης.

(Τ. Σ.)

Ὁ Γραμματεὺς

Ν. Σπηλιᾶδης.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Γ' τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως  
 Δηλοποιεῖ.

Ἐπειδὴ ὁ Γάλλος Συνταγματάρχης Κύριος Φαβριέρος,  
 ἀγαθὰ φρονῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ζήλω ἐνθέρμῳ ἐκ-  
 καιόμενος, καὶ ἔργῳ τὴν γνώμην ἐπιδεικνύμενος, φέρον  
 ἐνέβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὰ πράγματα, παντοίαν ἐπαγγελλό-  
 μενος τὴν ὑπεράσπισιν, καὶ συναγωνιζόμενος τὸν ἱερὸν  
 ἀγῶνα τῆς πατρίδος, δέδοκται παντὶ πᾶ ἔθνει εὐγνωμο-  
 νοῦντι εἰσποιησασθαι τὸν ἄνδρα, καὶ μέλος τοῦ ὅλου  
 ἀναδείξαι. Τούτου ἕνεκεν ἡ ἔθνικὴ Γ' τῶν Ἑλλήνων  
 Συνέλευσις, ἀσμένως ἀποδεχομένη τὴν προσφορὰν, καὶ  
 πολιτογραφοῦσα αὐτὸν ἀληθῆ Ἕλληνα, καὶ πολίτην  
 τῆς Ἑλλάδος, κοινωνὸν τῶν νόμων καὶ συμμετοχὴν πάν-  
 των τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἀναγνωρίζει διὰ τοῦ  
 προσφερομένου αὐτῷ ἐπισήμου τοῦδε ἑγγράφου.

Τὴν 5 Μαΐου 1827. Ἐκ Τροιζήνης.

Ὁ Πρόεδρος

Γεώργιος Σισίνης.

(Τ. Σ.)

Ὁ Γραμματεὺς

Ν. Σπηλιᾶδης.

Κύριε Συντάκτα τῆς Ἐφημερίδος τῆς Διοικήσεως,  
 Ἐμπερικλείεται ἑγγράφον διὰ τὸ στρατόπεδον τῶν  
 Ἀθηνῶν ὑπὲρ τοῦ αἰδίδιμου Καραϊσκάκη. Προσκαλε-  
 σθε παρὰ τῆς συνελεύσεως νὰ τὸ καταχωρίσετε εἰς

τὴν Ἐφημερίδα σας, διὰ πληροφορηθῆ τὸ ἔθνος καὶ νὰ  
θεωρήσῃ τοιοῦτον πολύτιμον ὑπερασπιστὴν τῶν δικαίων του.

Ἐν Τριζίνῃ, τὴν 26 Ἀπριλίου 1827.

Ὁ Γραμ. τῆς Συνελεύσεως  
(Τ. Σ.) Ν. Σπηλιάδης.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Γ' τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως  
πρὸς τὸν ἐξοχώτατον Α' στόλαρχον, πρὸς τὸν ἐξο-  
χώτατον ἀρχιστράτηγον, καὶ πρὸς τοὺς γενναιοτάτους  
παραρχηγούς καὶ στρατιώτας τοὺς συγκροτοῦντας τὸ  
στρατόπεδον τῆς Ἀττικῆς.

Ἡ φιλότατη πατὴρ Ἰσχυρὸς ἀπαρηγόρητος ἀπολέσασα  
τὴν γυναικίαν τέκνον τῆς Ἰσχυρῆς καὶ κόπτεται στε-  
νηθεῖσα τοῦ θανάτου προμάχου τῶν ἱερῶν τῆς δικαίων  
Ἰσχυρῆς τὸν διαρρήξαντα τὰς νέας ἀλύσεις τῆς στερεᾶς  
Ἑλλάδος, τὸν ἐνδοξὸν νικητὴν τῆς Ἀραχῶνης, τὸν ἐξ-  
ελοθρευτὴν τῶν τυράννων Ἰσχυρῆς τὸν ἀρείτολμον γενι-  
κὴν ἀρχηγὸν Καραϊσκάκη, ὅστις μαχόμενος ὑπὲρ τῶν  
κλεινῶν Ἀθηνῶν, ἔπεσεν ἐνδόξως, καὶ πνέων τὰ λοί-  
πια ἄλλο τί δὲν παρήγγειλε παρὰ τῶν Ἀθηνῶν τὴν  
διάσωσιν. Ἑλλὰς, πένθησον τὸν πολύτιμόν σου Κα-  
ραϊσκάκη! Ἑλληνίδες μαυροφορέσατε διὰ τὸν ὑπε-  
ρασπιστὴν τῆς τιμῆς σας! Φιλέλληνες, Ἑλληνες  
στρατιῶται, ἐμβριμήσατε διὰ τὸν ἀνδρείον συστρατιώ-  
την σας! καὶ καταδρέχοντες τὴν ἱερὰν γῆν τῶν κλει-  
νῶν Ἀθηνῶν μὲ τὰ καρδιοστάλακτα δάκρυά σας, ἐκ-  
δικήθητε τὸ αἷμά του τιμωρήσατε τοὺς ἀσεβεστάτους  
φονεῖς του, καὶ σώσατε τὰς Ἀθήνας.

Εὐδαίμων Καραϊσκάκη! ὀρκισθεῖς νὰ ζήσης ἢ ν' ἀ-  
ποθάνῃς ἐλεύθερος, ἐφύλαξας τὸν ὅρκον σου, ὡς χρη-  
στὸς πολίτης, ὡς εὐσεβεὴς χριστιανὸς, ὡς τίμιος ἄν-  
θρωπος. Ὡς τοιοῦτον τῆς ἀνεκτιμήτου ἐλευθερίας μάρ-  
τυρα, ὡς ἐντίμως ἀθλήσαντα καὶ στεφανωθέντα μὲ τὰς  
δόξας τῆς δόξης καὶ τῆς ἀθανασίας, σὲ ὑπεδέχθησαν  
εἰς τὰ ἡλύσια πεδία οἱ τρισόλβιοι ἐκεῖνοι ἡρώες, ὅσοι  
ἀπέθαναν διὰ τὰ δίκαια τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἀνθρω-  
πότητος! Μεταξὺ τούτων περιπταμένη ἡ ἀκτινοβόλος  
σκιά σου εἰς τὴν αἰώνιον μακαριότητα, δὲν ἐλησμόνησε  
τὰς Ἀθήνας καὶ ἡ ἡ ἐπιφοιτῶσα εἰς τὰς ὀμηγύρεις  
τοῦ στόλαρχου, τοῦ ἀρχιστράτηγου, τῶν ἀρχηγῶν καὶ  
τῶν στρατιωτῶν τοῦ στρατοπέδου τῆς Ἀττικῆς, θεωρεῖ  
τὰ πολεμικὰ καὶ σωτηριώδη ἐπιχειρήματά των, καὶ  
ἐπικαλεῖται τὴν ἐξ ὕψους ἀντίληψιν τοῦ ὑπερτάτου  
Βασιλέως, διὰ νὰ τοὺς ἐοικήσῃ νὰ σώσῃ τὰς Ἀ-  
θήνας καὶ τὴν Ἑλλάδα εἰς δόξαν τῆς πίστεως καὶ  
τῆς πατρίδος. Ἐν Τριζίνῃ τῇ 26 Ἀπριλίου 1827.

Ὁ Πρόεδρος

Γεώργιος Σισίνης.

[Τ. Σ.] Ὁ Γραμματεὺς  
Ν. Σπηλιάδης.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Συνελεύσεως.

Ν. Σπηλιάδης.

## Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ ἀντὶ θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ.

Κατ' ἐπιταγὴν τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς  
ὑπ' ἀριθ. 201 ἀναγνύουσα τὰ ἐγγραφα ἀφορῶντα τὸ  
κατασχεθὲν σαπουνίον εἰς 270 κιθῶτια ἐκ τοῦ Αὐστριακοῦ  
Ερικού Σαρμάτο, ὑπὸ τὸν πλοίαρχον Ματθαῖον Ἰσά-  
νοβικ, περὶ τὰ μέσα τοῦ Μαρτίου εἰς τὸν κόλπον Ἀ-  
βραμίτην, παρὰ τῆς διεπισθέσεως εἰς ἀποκλεισμὸν τῶν  
Ἑρτσιακοῦ καὶ Μαλλιακοῦ κόλπων πολεμικῆς γολέτας,  
ὁ Λεωνίδας, κυβερνωμένης ὑπὸ τοῦ Κ. Δημητρίου Ν.  
Λάμπρου, λογισαμένου τὸ διαληφθὲν σαπουνίον κατὰ  
τὴν ὑπὸ 26 Μαρτίου ἀναφορὰν του πρὸς τὴν ἀντὶ θα-  
λασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴν, τουρκικὴν ἰδιοκτη-  
σίαν καὶ λαθρεμπόριον, διὰ τὰ ἐπὶ τῶν κιθῶτιων  
Τουρκικὰ στοιχεῖα, καὶ διότι κατὰ τὰ ἐγγραφα τοῦ Αὐ-  
στριακοῦ πλοίου Σαρμάτο, ἐχρεώσται ὁ πλοίαρχος Ν.  
Ἰσάνοβικ νὰ μεταδῇ εἰς Λέσβον νὰ φορτώσῃ ἔλαιον,  
καὶ οὐχὶ ἄλλα εἶδη ἀλλαχῶν.

Παρατηροῦσα ὅτι, ἐπειδὴ ὁ ἐναγόμενος πλοίαρχος  
τοῦ Αὐστριακοῦ Ερικού Σαρμάτο Μ. Ἰσάνοβικ εἶναι  
ἀπὸν, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκδοθῇ περὶ τῆς ὑποθέσεως  
αὐτῆς ἀπόφασις ὀριστική.

Ἀποφασίζει

Α'. Τὸ παρὰ τοῦ Κ. Δημητρίου Ν. Λάμπρου κα-  
τασχεθὲν ἐκ τοῦ Αὐστριακοῦ Ερικού Σαρμάτο σαπουνί-  
ον, καθὼς ὑποκείμενον εἰς φηρασίαν, νὰ ἐκτεθῇ εἰς  
δημοπρασίαν τὰ δὲ ἐκ τῆς ἐκκαθαρήσεως αὐτοῦ χορή-  
ματα, νὰ τεθῶσιν εἰς παρακαταθήκην, ὅπου παρὰ τῆς  
Κυβερνήσεως ἐγκριθῇ.

Β'. Ἡ παρακαταθήκη αὕτη προσδιορίζεται εἰς διάρ-  
κειαν ἑξ ὀλοκλήρων μηνῶν καὶ μιᾶς ἡμέρας ἀπὸ τῆς  
ἐκδόσεως τῆς παρούσης, ἐντὸς τῆς ὁποίας προθεσμί-  
ας ἀπαιτεῖται νὰ παρουσιασθῇ ἐνταῦθα ὁ ἀπὸν πλοίαρχος  
Ματθαῖος Ἰσάνοβικ, διὰ νὰ γένῃ ἡ πρέπουσα ἀπόφασις.

Γ'. Ἡ παρούσα ἀπόφασις νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς  
Ἐφημερίδος πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχόμενης προφάσεως ἀ-  
γνοίας ἐκ μέρους τοῦ πλοίαρχου Ματθαίου Ἰσάνοβικ.

Ἐξεδόθη ἐν Ναυπλίῳ τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ τοῦ  
μηνὸς Ἀπριλίου, τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ ἐ-  
κοστῷ ἐξομῶ ἔτει.

Ὁ Πρόεδρος

Χ. Στεκούλης.

Δ. Ὁρφανός.

Κάρολος Δρακόπουλος.

Ν. Κριτζός.

Ν. Φλογαίτης.

(Τ. Σ.)

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς  
καὶ ἀντ' αὐτοῦ  
Νικόλαος Δανασσής.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

Ἐν Πόρῳ τῇ 7 Μαΐου 1827

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς  
Γεώργιος Γλαζάκης.